NORAKSTS
Lieta Nr.A42496306
A6256-08/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 5.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Suipe

piedaloties pieteicējas *M.M.* pārstāvei *N.P.*,
atbildētājas – Rēzeknes pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās Rēzeknes pilsētas domes pārstāvjiem Imantam Gaiduļam, Ivanam Sorokinam,
trešās personas *M.P.* pārstāvei *M.P.*

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *M.M.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikumā par Rēzeknes pilsētas domes (turpmāk – arī atbildētājs) 2006.gada 11.augusta lēmuma Nr.1.2-59/141 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atcelšanu un jauna administratīvā akta izdošanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2006.gada 11.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu daļā par atteikumu apmierināt pieteicējas lūgumu par *M.P.* dzīvojamās mājas daļas nojaukšanu un atjaunošanu tādā stāvoklī, kāds bija pirms rekonstrukcijas un atļauju *M.P.* turpināt būvniecību. Pieteicēja lūdz uzlikt pienākumu Rēzeknes pilsētas domei pieņemt pieteicējai labvēlīgu lēmumu par *M.P.* dzīvojamās mājas daļas nojaukšanu un atjaunošanu tādā stāvoklī, kāds bija pirms rekonstrukcijas

[2] Pieteicēja 2006.gada 11.aprīlī apstrīdēja Rēzeknes pilsētas domes būvvaldes faktisko rīcību.

2006.gada 11.augustā Rēzeknes pilsētas dome pieņēma pārsūdzēto lēmumu, atceļot Rēzeknes pilsētas domes 2004.gada 30.novembra vēstules prasību par būvdarbu pārtraukšanu objektā – dzīvojamās mājas rekonstrukcija pēc *M.P.* pasūtījuma līdz tiesas spriedumam, kā arī Rēzeknes pilsētas domes būvvaldes 2004.gada 10.novembra lēmuma Nr.516 5.punktu, un atļāva *M.P.* turpināt būvniecību atbilstoši 2004.gada

4.februāra akceptētajam būvprojektam un 2004.gada 10.novembrī saskaņotajām izmaiņām.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Pieteicēja lūdza pieņemt lēmumu par dzīvojamās mājas Rēzeknē, N.Rancāna ielā 30a, daļas nojaukšanu, atjaunojot dzīvojamo māju stāvoklī, kāds bija pirms rekonstrukcijas.

2003.gada 2.jūlijā no *M.P.* saņemts būvniecības pieteikums dzīvojamās mājas Rēzeknē, N.Rancāna ielā 30a, daļas rekonstrukcijai. Minētā dzīvojamā māja pieder domājamās daļās pieteicējai un *M.P.* katrai ½ domājamās daļas. Pieteicēja izteica savu piekrišanu un *M.P.* 2004.gada 24.aprīlī izsniegta būvatļauja.

2004.gada augustā saņemts pieteicējas piekrišanas atsaukums, jo *M.P.* veic patvaļīgu būvniecību, kā arī pieprasīts apturēt būvdarbus.

2004.gada 4.augustā būvinspektors veica būvobjekta apsekošanu un par konstatētajiem pārkāpumiem 13.augustā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

2004.gada 27.septembrī pieteicēja iesniedza Rēzeknes pilsētas tiesā prasību par kopīpašuma Rēzeknē, N.Rancāna ielā 30a, reālu sadali.

[2.2] Saskaņā ar Būvniecības likuma 3.panta pirmās daļas nosacījumiem zemes gabalu drīkst apbūvēt, saskaņojot ar zemes gabala īpašnieku. Saskaņā ar 11.panta pirmo daļu zemes gabalu drīkst apbūvēt tā īpašnieks vai cita personas, kas noslēgusi attiecīgu zemes nomas līgumu. Ja apbūvi veic viens no zemes līdzīpašniekiem, jānoslēdz vienošanās ar otru īpašnieku. Saskaņā ar Civillikumā ietvertajām tiesību normām zemes nomas līgumam nav noteikta obligāta rakstveida forma.

Tā kā pieteicēja piekrita *M.P.* dzīvojamās mājas daļas rekonstrukcijai, uzskatāms, ka pastāv mutiska vienošanās abu līdzīpašnieku starpā par paredzēto būvniecību.

Dzīvojamās mājas rekonstrukciju veic arī pieteicēja, tādējādi, abas līdzīpašnieces ir vienojušās, ka rekonstruēs dzīvojamo māju atbilstoši izstrādātajiem projektiem. Arī pieteicējai izsniegta atbilstoša būvatļauja.

Civillikuma nepieļauj vienpusēju atkāpšanos no noslēgtās vienošanās, vienīgi noslēdzot jaunu vienošanos.

[2.3] Kā izriet no 2004.gada 4.augustā veiktās apsekošanas, *M.P.* jau uzbūvējusi ēku un kāpņu telpu līdz jumta konstrukciju līmenim. Strīdus pagraba daļas būvniecība uzsākta 2004.gada jūnijā.

Prakse liecina, ka jebkurā būvniecības procesā pastāv lielākas atkāpes no sākotnējā projekta. Konkrētajā lietā tā ir neparedzēta pagraba izbūve.

Vispārīgie būvnoteikumi paredz kārtību izmaiņu konstatēšanai būvdarbu gaitā.

Saskaņā ar Būvniecības likuma 1.panta 21.punktu patvaļīga būvniecība ir tāda, kas neatbilst akceptētam būvprojektam. Tulkojot

minēto kopsakarā ar Būvniecības likuma 30.panta ceturto daļu, pašvaldība šādā gadījumā var pieņemt lēmumu par būve vai tās daļas nojaukšanu vai iespēju turpināt būvniecību.

Tādējādi, secināms, ka jebkuru atkāpju gadījumā no akceptēta būvprojekta pašvaldība var pieņemt Būvniecības likuma 30.pantā minēto lēmumu.

[2.4] Tulkojot Būvniecības likuma 30.pantā iekļautās tiesību normas, secināms, ka pašvaldībai kārtā konkrētā gadījumā jāvērtē, vai pieļautās atkāpes ir būtiskas.

Būvniecības likums nedod būves nojaukšanas definīciju, bet tulkojot to kopsakarā ar Būvniecības likuma 1.panta 6.punktu, secināms, ka nojaukšana pielīdzināma pārējo būvdarbu veidu procedūrai. Ar nojaukšanu saprotot pretēju darbību būvniecībai, kuras rezultātā uzbūvētais uz zemes gabala nepaliek. Tādējādi, nojaucot ēkas daļu un uzbūvējot to citādā veidolā, jāpiemēro rekonstrukcijas definīcija un ar lēmumu par būves daļa nojaukšanu vietā jāsaprot lēmums par ēkas rekonstrukciju līdz tās sākotnējam stāvoklim.

Savukārt, pierādīt ēkas sākotnējo stāvokli ne vienmēr ir iespējams. Tāpēc, nepieciešama ēkas apsekošana un detalizēts apraksts pirms būvdarbu veikšanas.

Lai pieņemtu šādu lēmumu, nepieciešams veikt lietderības apsvērumus.

Pieteicēja norāda, ka *M.P.* veikusi atkāpes – izbūvējot pagrabu zem ēkas daļas, izrokot aku uz koplietošanas ceļa, aizbūvējot servitūta ceļa daļu, pārkāpjot attālumu starp mājas daļām.

[2.5] Attiecībā uz pagrabstāva izbūvi atbildētājs konstatē, ka tā ir būtiska atkāpe. Par minēto pārkāpumu *M.P.* administratīvi sodīta. Tomēr, jākonstatē šīs atkāpes ietekme uz apkārtējo apbūvi, pirmām kārtām uz pieteicējas dzīvojamās mājas daļu.

Kā secināts 2004.gada 19.augustā veiktajā apsekošanā, zem pieteicējas mājas daļas guļbaļķu sienām ir iebetonēti monolītā betona virszemes pamati, bet pazemes pamatu daļa veidota no laukakmeņu aizpildījuma ar virszemes un pazemes kopējo pamatu augstumu 70-80 cm. Pamatnes grunti atseguma vietā sastāda smilšmāls ar smilts piemaisījumu.

Nākotnē iespējamās pamatu deformācijas saistītas ar to, ka pamatu iebūves dziļums nepārsniedz grunts caursalšanas dziļumu un nokrišņu ūdeņu aizvadīšanu no ēkas, ja apmale ir bojāta, kā arī ēkas pareizu turpmāku ekspluatāciju.

Pēc pagraba ierīkošanas pagraba siena darbosies kā atbalstsiena esošās pašnesošās guļbaļķu sienas pamatnei, ja pamata aizbēršanas tika veikta ar smilšainu grunti, to noblīvējot pa slāņiem.

Nepieciešams izbūvēt siltumizolāciju starp abu mājas daļu ārsienām un izstrādāt abu mājas daļu jumtu un sienu salaidumu mezglus.

Iespējamās pieteicējas mājas daļas pamatu deformācijas saistītas ar 1) nepietiekamo pieteicējas mājas daļas iebūves dziļumu, kas uzskatāms par konstantu, no blakusesošās mājas apbūves neatkarīgu faktoru, jo sākotnējie projekti neparedzēja pieteicējas mājas daļas pamatu iebūves dziļuma palielināšanu. Sākotnējie *M.P.* projekta risinājumi paredzēja 1,5 metrus iedziļinātas ar pieteicējas mājas pamatiem sajūgtas pamatu konstrukcijas izbūvi; 2) *M.P.* mājas daļai ir labi organizēta lietus ūdens savākšana no mājas jumta plaknēm, ierīkota drenāžas sistēma, kas uzskatāms par pieteicējas mājas daļai labvēlīgu apstākli. Tā kā pieteicēja nav izbūvējusi lietus ūdens savākšanas sistēmu, minētais uzskatāms par pieteicējas pašas nepareizu mājas ekspluatāciju; 3) ēkas pareiza turpmāka ekspluatācija atkarīga no iepriekš minētā.

Kā izriet no 2004.gada 19.augusta atzinuma, pēc pagraba ierīkošanas, pagraba ārsiena darbosies kā atbalstsiena pieteicējas mājas daļas pamatnei, ja pamatu aizbēršanas tika veikta ar smilšainu grunti, to noblīvējot pa slāņiem. Tādējādi, minētais uzskatāms par pozitīvu ietekmi pieteicējas mājas daļas pamatiem.

Minētā nosacījuma izpildi apliecina 2004.gada 20.jūlija segto darbu akts Nr.9, ko atbilstoši Vispārīgajiem būvnoteikumiem parakstījis būvdarbu vadītājs. Siltumizolācijas ierīkošanu, kā arī jumta un sienu salaidumu izbūvi apliecina 2004.gada 25.novembra segto darbu akts Nr.10.

Arī, izstrādājot projekta izmaiņas, ņemtas vērā atzinumā izteiktās rekomendācijas.

[2.6] Attiecībā uz koplietošanas zemes izrakto aku, atbildētājs konstatē, ka aka ir drenāžas tīklu sastāvdaļa saskaņā ar tehnisko projektu. Pieteicēja minētajam ir piekritusi, dodot saskaņojumu būvniecībai. Drenāžas sistēmas izbūve uzskatāma par mājai nepieciešamās blakus lietas izbūvi un nav vērtējama kā būtiska atkāpe no projekta.

[2.7] Attiecībā uz servitūta ceļa daļas aizbūvēšanu, atbildētājs konstatē, ka sākotnējā *M.P.* projektā attālums no mājas daļas līdz zemes gabala robežai paredzēts 3 metri. Vienlaikus projektā ēkas daļas kopējais gabarītizmērs paredzēts 6,7 metri. Tas nozīmē kopējo atkāpi 5 cm. Tādējādi, pārkāpums bija neizbēgams. To varēja izraisīt neprecīzais topogrāfiskais materiāls vai projektētāja matemātiska kļūda, kas nav uzskatāma par būvētāja ļaunprātību.

Tā kā saskaņots viss projekts kopumā, nav pamata apgalvot *M.P.* ļaunprātību un minētais attiecināms uz Civillikums 1442.pantā minēto faktiskās maldības jēdzienu, kas nevar kaitēt darbības izdarītājam.

Latvijas būvnormatīvas LBN-209 „Instrukcija ģimenes māju un zemnieku sētu projektēšanai" pieļauj apbūvi tuvāk par 3 metriem no zemes gabala robežas tikai pēc rakstiskas saskaņošanas ar blakus zemes gabala īpašnieku. Blakus zemes gabala Rēzeknē, N.Rancāna ielā 30,

lietotāji ir devuši piekrišanu mājas daļas izvietošanai tuvāk par 3 metriem.

Saskaņā ar Civillikuma 1155.pantu ceļa servitūts ir servitūts, kuram pastāv sevišķi noteikumi. Ja nodibinot ceļa servitūtu nav noteikts ceļa platums, tad kājceļam jābūt vienu metru platam, bet braucamajam ceļam – vismaz četrus ar pusi metrus platam.

Rēzeknes pilsētas apbūves noteikumu 5.3.punkts nosaka īpašas prasības tikai piebraucamajam ceļam pie autostāvvietām un garāžām. Savukārt, Latvijas būvnormatīvs LBN 100 „Teritoriālplānošana. Pilsētu un pagastu apbūve" noteic piebrauktuves jēdzienu, nosakot minimālos piebrauktuves platumus. Obligāta prasība ierīkot servitūta ceļu līdz katrai zemes un ēku īpašumā sastāvā ietilpstošajai ēkai neizriet ne no Civillikuma, ne citiem normatīvajiem aktiem.

Tā kā zemesgabals Rēzeknē, N.Rancāna ielā 30, robežojas ar ielu, nav nepieciešams ceļa servitūts.

Tādējādi, minētā atkāpe no būvprojekta vērtējama kā nebūtiska.

[2.8] Vispārīgie būvnoteikumu 165.-168.punkts noteic, kuras institūcijas var pieņemt lēmumus par būvdarbu pārtraukšanu, bet tiek nenoteic šāda lēmuma pieņemšanas obligātumu.

Apsverot lēmuma pieņemšanas lietderību, secināms, ka nojaukšana radītu ievērojamus materiālos zaudējumu vienam no administratīvā procesa dalībniekiem, bet pieteicējas apgalvojumi par kaitējuma nodarīšanu viņas mājas daļai uzskatāmi par nepamatotiem. Turklāt, nav konstatējams arī ievērojams sabiedrisks labums no *M.P.* mājas daļas nojaukšanas.

Administratīvā akta mērķis sasniedzams citiem līdzekļiem – norādīt tālāko būvniecības procesa virzību.

[3] Pieteikumā tiesai pieteicēja norāda, ka pārsūdzētais lēmums ir prettiesisks pamatojoties uz turpmāk minēto.

[3.1] Nekustamais īpašums Rēzeknē, N.Rancāna ielā 30a, ir pieteicējas un *M.P.* kopīpašums, par uz pieteikuma iesniegšanas brīdi bija noslēgta dzīvojamās mājas dalīta lietošana.

2003.gadā kopīpašnieces iesniedza būvvaldē būvniecības pieteikumus un abas ir izteikušas piekrišanu par būvdarbiem kopīpašumā. Abas izstrādāja projektus un saņēma būvatļaujas.

Nekādu vienošanos Būvniecības likuma 3.panta pirmās daļas izpratnē pieteicēja nav slēgusi. Tāpat, pieteicēja nav izteikusi piekrišanu nekādām turpmākām projekta izmaiņām.

Turklāt, kā vēlāk noskaidrojās, nevarēja izstrādāt divus projektus vienai kopīpašumā esošai ēkai, ja nav notikusi reālā īpašuma sadale.

[3.2] Pēc būvniecības uzsākšanas 2004.gada jūlijā, pieteicēja ievēroja, ka viņas ēkas daļa sāk „nosēsties". Turklāt, mājas pagalmā tika izrakta aka.

Arhitekte atzina, ka *M.P.* ir pārkāpusi projekta prasības un viņas būvniecība uzskatāma par patvaļīgu. Proti, projektā nav paredzēta pagraba izbūve, bet tikai mājas pamatu nostiprināšana.

Atkāpes no būvprojekta konstatēja arī būvvalde un pieņēma lēmumu apturēt būvdarbus. Tomēr, būvniecība turpinājās.

[3.3] 2004.gada 19.augustā sastādīts ekspertu atzinums, kas pieteicējas ieskatā ir vienpusējs, jo sastādīts pēc *M.P.* lūguma.

Atbildētājs minēto atzinumu interpretēja pēc saviem ieskatiem. Proti, nav ņemts vērā, ka izmaiņas būvprojektā jāsaskaņo ar pieteicēju kā līdzīpašnieci, atzinumā nav konstatēts, ka pagraba izbūve neietekmēs pieteicējas īpašuma daļu.

Nav pārbaudīta būvbedres aizbēršanas kvalitāte.

[3.4] 2004.gada rudenī *M.P.* izstrādāja būvprojekta grozījumus, kas tika sastādīti „pēc faktiskās situācijas dabā" un saskaņā ar 2004.gada 19.augusta ekspertu atzinumu.

Minētās izmaiņas pieteicēja neatbalsta un uzskata jauno būvprojekta redakciju par prettiesisku.

Nelikumīga ir notekūdeņu akas izrakšana bez saskaņošanas ar pieteicēju. Akas izbūve saistīta ar pagraba izbūvi, kas nebija sākotnējā būvprojektā.

[3.5] Saskaņā ar zemesgrāmatu ierakstu kopējais piebraucamais ceļš noteikts 2,70 metru platumā. Faktiski tas 2 metru platumā.

Savukārt, atbilstoši LBN 201-96 „Ugunsdrošības normas" iebrauktuves platība nevar būt mazāka par 3,5 metriem.

[3.6] Valsts būvinspekcija 2005.gada 3.novembrī sniedza atbildi, ka *M.P.* būvprojekts nav spēkā bez saskaņošanas ar pieteicēju.

Pieteicējas piekrišana būs nepieciešama arī pēc nekustamā īpašuma reālās sadales atbilstoši LBN Nr.209, ja tiek veikti tuvāk par 3 metriem no manas zemes robežas.

Atbildētājs nav pieņēmis nekādu lēmumu attiecībā uz Valsts būvinspekcijas norādīto.

Nav pamatots atbildētāja viedoklis, ka lēmums par patvaļīgas būvniecības seku novēršanu jāpieņem saudzīgākā variantā. Tas nozīmē, ka atbildētājs atbalsta normatīvo aktu pārkāpumus. Atbildētājs nepamatoti secināja, ka pārkāpumi ir nebūtiski un novēršami

[4] 2006.gada 29.septembrī saņemti trešās personas paskaidrojumi. Paskaidrojumos trešā persona nepiekrīt pieteikumā norādītajam saskaņā ar turpmāk minēto.

[4.1] *M.P.* saskaņojusi būvdarbus ar pieteicēju. Pieteicēja piekrita projektam, kurā bija paredzēta dzīvojamās mājas daļas nojaukšana, divi virszemes stāvi un pagrabstāvs.

Pieteicēja izsniegto būvatļauju nav apstīdējusi.

[4.2] Pieļauta atkāpe no izstrādātā būvprojekta – pagrabstāva izbūve. Lai konstatētu, ka pieļautā atkāpe negatīvi ietekmē otro mājas daļu, pasūtīta būvekspertīze. Arī 2004.gada 19.augusta būvekspertīzes slēdziens nav apstrīdēts.

Būvekspertīzē konstatētais ņemts vērtā izstrādājot izmaiņas projektā.

[4.3] Izraktā aka ir dzīvojamai mājai nepieciešama blakus lieta. Tā nav notekūdeņu aka, bet pieder pie drenāžas sistēmas. Bez tās ēkas ekspluatācija nav iespējama. Pieteicēja nepiedāvā nekādu alternatīvu iespēju.

[4.4] Pieteicēja nav arī norādījusi, kādēļ izmaiņas ceļa servitūtā būtu tik būtiskas, kā dēļ tās atceļamas. Servitūta ceļš ir gājēju ceļš un izmaiņas par 0,69 metriem to netekmē.

[5] 2006.gada 4.oktobrī saņemti atbildētāja paskaidrojumi. Atbildētājs neatzīst prasījumu saskaņā ar pārsūdzētajā lēmumā minēto, papildus paskaidrojot turpmāko.

[5.1] Valsts būvinspekcijas viedoklis pašvaldībai ir saistošs. Tomēr, pieteicēja nav pievienojusi nevienu pierādījumu, kas apstiprinātu Valsts būvinspekcijas viedokli.

Pieteicēja nav iesniegusi nevienu dokumentu, kas apliecinātu viņas mājas stāvokļa pasliktināšanos.

[5.2] Nav pamatots pieteicējas viedoklis, ka izmaiņas mājas stāvoklī viņa pamanīja 2004.gada jūlijā, bet sūdzību iesniedza tikai augustā, nevis nekavējoties.

[5.3] Projektā paredzēts pagrabstāva augstums 2,1 metrs, kas bija jau sākotnējā variantā.

Turklāt, no pieteikuma izriet, ka pieteicēju neapmierina tikai izraktās akas atrašanās vieta, bet ne projekts kopumā. Nav arī saņemts neviens konstruktīvs priekšlikums no pieteicējas par projekta izmaiņām.

Līdz ar to, nav pamatota prasība nojaukt uzbūvēto ēku sākotnējā stāvoklī.

[5.4] Kā izriet no zemesgrāmatas ierakstiem, servitūta ceļš 20m/2,7m. Nav norādīts tā statuss – braucamais ceļš, tādējādi, tas nav izmantots braukšanai. Nav arī skaidrs, kuram īpašumam par labu noteikts apgrūtinājums.

[5.5] Nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka nav iespējama būvdarbu apturēšana kādā daļā. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma

(turpmāk – APL) 81.panta otrajai daļai ir iespējama administratīvā akta atcelšana daļā.

Konkrētajā lietā patvaļīga būvniecība konstatēta pagrabstāvā, bet pārējais atbilst sākotnējam projektam.

[5.6] Likuma „Par pašvaldībām" 21.pants noteic, kādos gadījumos lēmumus var pieņemt tikai dome, kurā nav minēts, ka tikai domes kompetencē būtu jautājums par patvaļīgas būvniecības seku novēršanu.

Arī APL nenoteic, ka iestādē visi lēmumi būtu jāpieņem koleģiāli.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve uzturēja prasījumu saskaņā ar pieteikumā norādīto.

Atbildētāja pārstāvji prasījumu neatzina saskaņā ar pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Trešā persona prasījumu neatzina saskaņā ar saviem paskaidrojumiem tiesai.

Motīvu daļa

[7] Ņemot vērā lietā esošos dokumentus un noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots.

[8] Izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē turpmāk minēto.

[8.1] 2003.gada 1.jūlijā pieteicēja devusi piekrišanu dzīvojamās mājas N.Rencēna ielā 30a, rekonstrukcijai (lietas 69.lapa).

[8.2] 2004.gada 20.jūlijā sastādīts segto darbu pieņemšanas akts Nr.9 – būvbedres aizbēršana un blietēšana pēc pamatu izbūves. Darbi izpildīti saskaņā ar projektu, atbilstoši būvnormatīviem un standartiem (lietas 75.lapa).

[8.3] Saskaņā ar Rēzeknes pilsētas domes būvvaldes 2004.gada 29.septembra sēde protokola izrakstu pieteicēja piedaloties sēdē, izteica viedokli, ka nepiekrīt izmaiņām būvprojektā (lietas 78.lapa). Tehniskā projekta akceptēšana atlikta (lietas 80.lapa).

[8.4] 2004.gada 8.novembrī Rēzeknes pilsētas domes sēdē izskatīti pieteicējas 2004.gada 3. un 9.augusta iesniegumi par patvaļīgo būvniecību. Konstatēts, ka pieteicējai izsniegta būvatļauja 2004.gada 23.feburārī, *M.P.* – 2004.gada 4.feburārī. 2004.gada 4.augusta apsekošanā konstatētas atkāpes no *M.P.* būvprojekta – papildus izbūvēts pagrabstāvs. Jautājuma izskatīšana atlikta (lietas 83.-87.lapa).

[8.5] 2004.gada 10.novembrī Rēzeknes pilsētas domes būvvalde nolēma saskaņot izmaiņas tehniskajā projektā (lietas 91.lapa).

[8.6] Ar Latgales apgabaltiesas Civillietu kolēģijas 2007.gada 11.maija spriedumu lietā Nr.C26120904 apmierināta daļā *M.P.* prasība par kopīpašuma reālo sadali. Tiesa nosprieda kopīpašuma sadali veikt

saskaņā ar 2000.gada Būvju eksplikāciju, uz pieteicējai piekrītošā zemes gabala izraktā aka aizberama (lietas 139.-147.lapa).

[8.7] Saskaņā ar 2005.gada 11.maija vienošanos starp *M.P.* un N.Rancāna ielas Nr.30 kopīpašniekiem panākta vienošanās, ka starp zemes gabalu N.Rancāna ielā Nr.30 un *M.P.* dzīvojamās mājas daļu attālums ir mazāks par 3 metriem, kā arī dzīvojamā māja tiek celta augstāk par 8 metriem (lietas 154.lapa).

[8] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka lietā ir strīds par to, vai Rēzeknes pilsētas dome pamatoti pieņēma lēmumu atļaut *M.P.* turpināt dzīvojamās mājas daļas rekonstrukciju bez saskaņošanas ar pieteicēju. Lietā ir arī strīds par to, vai pieteicējai ir tiesības prasīt labvēlīga administratīvā akta izdošanu – uzlikt pienākumu Rēzeknes pilsētas domei pieņemt lēmumu par *M.P.* dzīvojamās mājas daļas nojaukšanu un atjaunošanu tādā stāvoklī, kāds bija pirms rekonstrukcijas.

[9] Būvniecības likuma 3.panta pirmā daļa noteic, ka zemes gabalu drīkst apbūvēt, ja apbūve ir saskaņota ar zemes gabala īpašnieku (ja apbūvi neveic zemes gabala īpašnieks.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 3.pantu pie dzīvokļa īpašumiem piederošā kopīpašumā esošā daļa ir zemes gabals, ja tas nav citas fiziskās vai juridiskās personas īpašumā. Uz kopīpašumā esošo daudzdzīvokļu mājas daļu attiecināmi Civillikuma 1067. - 1072.panta noteikumi.

Civillikuma 1067.pants noteic, ka īpašuma tiesība, kas pieder uz vienu un to pašu nedalītu lietu vairākām personām nevis reālās, bet tikai domājamās daļās, tā ka sadalīts vienīgi tiesību saturs, ir kopīpašuma tiesība.

Ja lieta pieder vairākām personām tādā kārtā, ka katrai no tām ir sava noteikta reāla daļa, tad tas nav kopīpašums šā panta izpratnē; šajā gadījumā katra daļa atzīstama par patstāvīgu veselu un par katra atsevišķa dalībnieka patstāvīgu īpašuma tiesības priekšmetu.

Tādām vairāku personu īpašuma tiesībām uz vienu un to pašu lietu, pēc kurām tā piederētu katrai no viņām visā tās visumā, nav likumīga spēka.

Saskaņā ar Civillikuma 1068.panta pirmo daļu rīkoties ar kopīpašuma priekšmetu, kā visumā, tā arī noteiktās atsevišķās daļās, drīkst tikai ar visu kopīpašnieku piekrišanu; bet ja kāds no viņiem rīkojas atsevišķi, tad šī rīcība nevien nav spēkā, bet arī uzliek pēdējam pienākumu atlīdzināt pārējiem zaudējumus, kas viņiem ar to nodarīti.

No minētā izriet, ka daudzdzīvokļu ēkai piekrītošais zemes gabals ir visu dzīvokļu īpašnieku kopīpašums. Kopīpašuma tiesība ir īpašuma

tiesība, kas pieder vairākām personām uz vienu un to pašu nedalītu lietu nevis reālās, bet domājamās daļās. Ja katram īpašniekam pieder noteikta reāla daļa, tas nav kopīpašums. Rīkoties ar kopīpašuma priekšmetu drīkst tikai ar visu kopīpašnieku piekrišanu. Pretējā gadījumā, rodas pienākums atlīdzināt zaudējumus.

Konkrētajā lietā pieteicēja un trešā persona līdz Latgales apgabaltiesas 2007.gada 11.maija sprieduma spēkā stāšanās brīdim par nekustamā īpašuma reālu sadali Rēzeknē, N.Rancāna ielā 30a, bija minētā nekustamā īpašuma kopīpašnieces. Katrai piekrita ½ domājamās daļas no zemes gabala un ½ domājamās daļas no namīpašuma.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja 2003.gada 1.jūlijā deva piekrišanu mājas daļas rekonstrukcijai, ko bija iecerējusi trešā persona.

Tomēr, 2004.gada jūnijā pieteicēja konstatēja, ka trešās personas būvniecība nenotiek saskaņā ar akceptēto būvprojektu un 2004.gada 3.augustā iesniedza sūdzību būvvaldē. 2004.gada 4.augustā būvinspektors, veicot apsekošanu būvē, konstatēja atkāpes no būvprojekta, kurš tika saskaņots ar pieteicēju.

Pieteicēja nepiekrīt izmaiņām trešās personas būvprojektā. Neskatoties uz minēto, Rēzeknes pilsētas dome ar pārsūdzēto lēmumu atļāva trešajai personai turpināt būvdarbus saskaņā ar akceptētajām izmaiņām.

Tādējādi, lietā ir strīds par to, vai trešā persona varēja turpināt būvdarbus saskaņā ar izstrādātajām izmaiņām būvprojektā bez pieteicējas piekrišanas.

Līdz ar to, tiesai jāvērtē, vai atbildētājs pamatoti pieņēma lēmumu par atļauju turpināt būvniecību, ja netika veiktas saskaņošanas darbības ar pieteicēju par izmaiņām tehniskajā projektā.

[10] Vispārīgo būvnoteikumu 52.punkts noteic, ka Būvvaldes pienākums ir savlaicīgi izsniegt šo noteikumu 35.punktā minēto plānošanas un arhitektūras uzdevumu vai būves nojaukšanas uzdevumu, pamatotu atteikumu vai lēmumu, kā arī plānošanas un arhitektūras uzdevumā vai būves nojaukšanas uzdevumā norādīt nepieciešamos tehniskos noteikumus un citus dokumentus.

Kā izriet no Vispārīgo būvnoteikumu 43.punkta, tehniskajos un īpašajos noteikumos izsniedzējs savas kompetences ietvaros nosaka konkrētas prasības. Inženierkomunikāciju īpašnieks vai to likumīgais lietotājs tehniskajos noteikumos nosaka arī izdevumus par pieslēgšanos inženierkomunikācijām vai inženierkomunikāciju pilnveidošanu. Minēto izdevumu apmēru nedrīkst noteikt lielāku par tehnisko noteikumu izpildei nepieciešamajām izmaksām. Tehnisko noteikumu izdevēji nosaka prasības, kas tieši saistītas ar īstenojamo projektu.

Savukārt, saskaņā ar Vispārīgo būvnoteikumu 106.punktu Izmaiņas akceptētā būvprojektā var izdarīt būvdarbu laikā, ja būvniecības dalībnieki par to vienojas ar būvprojekta autoru un ja izmaiņas neskar tehnisko noteikumu nosacījumus un nav pretrunā ar Latvijas būvnormatīvos un citos normatīvajos aktos noteiktajām prasībām un vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu (detālplānojumu).

Saskaņā ar Vispārīgo būvnoteikumu 107.punktu, ja akceptētā būvprojektā izdarītās izmaiņas skar tehnisko noteikumu nosacījumus vai būves ārējo veidolu vai tiek mainīta būves funkcija, attiecīgās izmaiņas saskaņo ar saistošo tehnisko noteikumu izdevējiem. Minētajā gadījumā būvvaldei ir tiesības uzdot būvprojektu pārstrādāt atbilstoši jaunajam plānošanas un arhitektūras uzdevumam.

Savukārt, Vispārīgo būvnoteikumu 120.2.punkts noteic, ka Būvvalde vai valsts būvinspekcija var anulēt būvatļauju, ja būvdarbi tiek veikti ar atkāpēm no akceptēta būvprojekta vai ar atkāpēm no atbilstoši šo noteikumu 138.punktam saskaņota darbu veikšanas projekta.

No minētā izriet, ka tehnisko noteikumu mērķis ir noteikt specifiskas tehniskās prasības būvprojektam, kas nodrošinās konkrētās būvieceres drošumu un kvalitāti. Būvprojekts jāizstrādā saskaņā ar saskaņā ar tehnisko noteikumu prasībām. Ja tiek konstatētas atkāpes no akceptēta būvprojekta, būvvaldei ir tiesības izlemt, vai ir jāpārstrādā arī pats būvprojekts. Būvatļaujas anulēšana nozīmē arī būvdarbu apturēšanu.

Konkrētajā lietā 2004.gada 4.augustā būvinspektors konstatēja atkāpes no akceptētā būvprojekta, pieprasīja pasūtīt neatkarīga eksperta slēdzienu par dzīvojamās mājas daļas rekonstrukcijas gaitā pieļautajām atkāpēm no tehniskā projekta – pagraba izbūvi gar esošās dzīvojamās mājas daļas sienu un tā ietekmi uz šīs mājas daļas stāvokli, kā arī pieprasīja pārtraukt būvdarbus līdz eksperta slēdziena iesniegšanai būvvalde un jautājuma saskaņošanai ar pieteicēju (lietas 12.lapa).

2004.gada 19.augustā būvinženieri *V.Z.* un *J.Z.* apsekoja būvi un sastādīja atzinumu, kurā konstatēja, ka ierīkots pagrabs zem visas dzīvojamās mājas – ēkas daļas asīs „2-3” un „A-B” būvprojektā pagrabs nebija paredzēts, izmaiņas nav saskaņotas ar pieteicēju. Ietekmi uz pieteicējas mājas daļas pamatiem jāskata kopā ar pamatu kopējo tehnisko stāvokli. Pēc pagraba ierīkošanas pagraba sienai jādarbojas kā atbalstsienai esošās pašnesošās guļbaļķu sienas pamatnei, ja pamatu aizbēršana veikta ar smilšainu grunti, to noblīvējot pa slāņiem. Pamatu izsalšanu var novērst, iebūvējot siltumizolācijas materiālu. Ieteicams izstrādāt sienu un jumta salaiduma mezglus (lietas 37.lapa).

2004.gada 9.novembrī Rēzeknes pilsētas domes būvvalde trešajai personai sniedza atzinumu pēc objekta apsekošanas un uzdeva līdz

2004.gada 10.decembrim izpildīt šādus darbus – aizšūt salaiduma vietas starp abām mājas daļām, veikt virspamatu siltumizolāciju, izpildīt abu ēkas daļu sienas un jumta salaiduma vietas (lietas 76.lapa).

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka atkāpe no sākotnēji akceptētā būvprojekta radās trešajai personai izbūvējot pagrabu. Apsekojot būvi, būvinženieri konstatēja, ka pagraba izbūvi var turpināt, novēršot tehniskas nepilnības. Rēzeknes pilsētas būvvalde uzdeva izpildīt būvinženieru konstatētās nepilnības.

Kā izriet no 2004.gada 20.jūlija segto darbu pieņemšanas akta Nr.9, būvuzraugs konstatēja, ka pamati aizbērti ar smiltīm un noblietēti atbilstoši būvnormatīviem un standartiem (lietas 75.lapa). Kā izriet no pārsūdzētā lēmuma, 2004.gada 25.novembrī segto darbu aktā Nr.10 konstatēts, ka siltumizolācija, jumta un sienu salaidumi izbūvēti atbilstoši izmaiņām.

Tādējādi, tiesa secina, ka trešajai personai bija tiesības saskaņā ar Vispārīgo būvnoteikumu 106.punktu veikt izmaiņas akceptētā būvprojektā arī būvdarbu laikā, ja vienojas ar būvprojekta autoru un izmaiņas neskar tehniskos nosacījumus, nav pretrunā ar būvnormatīviem un citām prasībām. Rēzeknes būvvaldei bija tiesības saskaņā ar Vispārīgo būvnoteikumu 107.punktu uzdot pārstādāt būvprojektu atbilstoši jaunajam plānošanas un arhitektūras uzdevumam. Saskaņojums tehniskajām izmaiņām nepieciešams tikai no tehnisko noteikumu izdevējiem.

Līdz ar to, tiesa secina, ka saskaņošanas darbības ar pieteicēju par izmaiņām tehniskajā projektā nebija nepieciešamas. 2003.gada 1.jūlijā pieteicēja piekrita trešās personas veiktajai dzīvojamās mājas rekonstrukcijai un būvniecības procesā radušās izmaiņas, ja tās būtiski neskar pieteicēju, turpmāk nav nepieciešams saskaņot.

Tādējādi, tiesai jāvērtē, vai trešās personas veiktās izmaiņas būvprojektā var būtiski ietekmēt pieteicējas tiesības.

[11] Saskaņā ar Būvniecības likuma 30.panta ceturto daļu, ja būvniecība notiek bez būvatļaujas vai neatbilst akceptētajam būvprojektam, būvinspektors uzdod nekavējoties pārtraukt būvdarbus līdz attiecīgās pašvaldības pieņemtā lēmuma izpildei.

Kā izriet no minētā panta piektās daļas, ja būvinspektora konstatētos pārkāpumus ir iespējams novērst un būvniecību turpināt atbilstoši normatīvo aktu prasībām, pašvaldība, izvērtējot būvinspektora konstatētos pārkāpumus, var pieņemt vienu no šādiem motivētiem lēmumiem:

1) lēmumu par iespēju turpināt būvniecību, norādot nosacījumus būvniecības turpināšanai;

2) lēmumu par būvniecības radīto seku novēršanu (būves vai tās daļas nojaukšanu, iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu u.tml.).

Kā norādīts tiesu praksē, saskaņā ar Būvniecības likuma 30.pantu pieņemto pašvaldības lēmumu pārsūdzības tiesības ir vienīgi attiecīgā lēmuma adresātam. Attiecībā uz kaimiņu tiesībām tiesiskas sekas radošais lēmums ir būvatļauja. Tieši būvatļaujai kā administratīvajam aktam ir dubulta ietekme, kas skar arī citu personu tiesiskās intereses (skat. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 12.septembra lēmuma lietā SKA-518 [9.3] punktu).

Administratīvo lietu departaments norādījis, ka lietas, kas izriet no būvniecības tiesiskajām attiecībām, pamatā ir izvērtējamas caur personas tiesībām uz īpašumu. Administratīvo lietu departaments atzinis, ka šādas lietās iespējama arī vides tiesību piemērošana. Kaimiņa tiesības ļauj kādai personai iebilst pret citai personai izsniegtu atļauju būvēt. Savukārt, vides tiesības piemērojamas lietās, kurās galvenais izvērtējums attiecas uz būvniecības ietekmes uz vidi (šaurākā nozīmē) būtiskumu. Proti, ietekmi uz dabu vai cilvēka veselību (skat. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 22.jūnija spriedumu lietā SKA-255).

No minētā izriet, ka pirmām kārtām kaimiņiem ir tiesības apstrīdēt un pārsūdzēt izsniegtu būvatļauju, ievērojot to īpašuma tiesību aizskārumu vai būtisku ietekmi uz vidi. Savukārt, pašvaldības lēmumu par būvniecības radīto seku novēršanu ir tiesības pārsūdzēt vienīgi attiecīgā lēmuma adresātam. Kaimiņiem šādas tiesības var rasties, ja tiek pierādītas būvniecības radītās sekas, kuras var ietekmēt kaimiņu tiesības – vai nu īpašuma tiesību aizskārumu vai ietekmi uz vidi.

Konkrētajā lietā pieteicējai nav apstrīdējusi trešajai personai izsniegto būvatļauju un trešajai personai bija tiesības veikt būvniecību saskaņā ar akceptēto būvprojektu.

Kā konstatēts iepriekš, 2004.gada 4.augustā būvinspektors konstatēja atkāpes no akceptētā būvprojekta un būvdarbus apturēja līdz pašvaldības lēmuma pieņemšanai. Ar pārsūdzēto lēmumu trešajai personai atļauts turpināt būvniecību saskaņā ar akceptētajām izmaiņām būvprojektā.

Tādējādi, tiesai jāvērtē, vai, atkāpjoties no sākotnējā būvprojekta, trešās personas veiktās būvniecības sekas ir ietekmējušas pieteicējas tiesības.

[11.1] Kā norāda pieteicēja, pagrabstāva izbūves rezultāta viņas mājas daļa „sāk nosēsties”.

No lietas materiāliem tiesa nekonstatē, ka pieteicēja ir iesniegusi pierādījumus par minēto faktu.

Kā izriet no pārsūdzētā lēmuma, minētais aspekts ir vērtēts un secināts, pagrabstāva izbūve ir būtiska atkāpe no sākotnējā būvprojekta.

Sākotnējā projektā pamatus paredzēts betonēt, nostiprinot esošos pamatus (lietas 36.lapa).

Tomēr, ņemot vērā 2004.gada 19.augusta būvinženieru atzinumā minēto, iespējamās pieteicējas mājas daļas pamatu deformācijas saistītas ar 1) nepietiekamo pieteicējas mājas daļas iebūves dziļumu, kas uzskatāms par konstantu, no blakusesošās mājas apbūves neatkarīgu faktoru, jo sākotnējie projekti neparedzēja pieteicējas mājas daļas pamatu iebūves dziļuma palielināšanu. Sākotnējie *M.P.* projekta risinājumi paredzēja 1,5 metrus iedziļinātas ar pieteicējas mājas pamatiem sajūgtas pamatu konstrukcijas izbūvi; 2) *M.P.* mājas daļai ir labi organizēta lietus ūdens savākšana no mājas jumta plaknēm, ierīkota drenāžas sistēma, kas uzskatāms par pieteicējas mājas daļai labvēlīgu apstākli. Tā kā pieteicēja nav izbūvējusi lietus ūdens savākšanas sistēmu, minētais uzskatāms par pieteicējas pašas nepareizu mājas ekspluatāciju; 3) ēkas pareiza turpmāka ekspluatācija atkarīga no iepriekš minētā (lietas 37.lapa).

Tiesas ieskatā nav pamatots pieteicējas arguments, ka 2004.gada 19.augusta atzinums sastādīts pēc *M.P.* lūguma un, tādējādi, vērtējams kā vienpusējs. Tiesa piekrīt atbildētājam, ka nav pamata apšaubīt kompetentu būvinženieru sastādīto atzinumu. Savukārt, ja pieteicēja uzskata, ka minētais atzinums nav patiess, viņai ir tiesības prasīt sastādīt citu atzinumu, ko pieteicēja nav darījusi.

Kā konstatēja atbildētājs, atzinumā norādītais ņemts vērā izstrādājot projekta izmaiņas. Tiesa konstatē, ka saskaņā ar izmaiņām projektā ņemts vērā atzinumā minētais (lietas 42.lapa).

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka atbildētājs pamatoti atzina, ka ar akceptētajām izmaiņām būvprojektā pieteicējas mājas daļa netiks bojāta.

[11.2] Attiecībā uz trešās personas izrakto aku, kas saskaņā ar Latgales apgabaltiesas spriedumu šobrīd atrodas pieteicējas īpašumā daļā, tiesa konstatē, ka ar Latgales apgabaltiesas spriedumu *M.P.* uzlikts pienākums aku aizbērt (skat.[8.6]).

Civilprocesa likuma 620.panta paredz sekas, kas rodas, ja neizpilda spriedumu, kas uzliek pienākumu izpildīt noteiktas darbības. Proti, tiesu izpildītājs sastāda aktu par sprieduma neizpildīšanu, kuru nosūta rajona (pilsētas) tiesai pēc izpildīšanas vietas. Tiesa var uzlikt naudas sodu vai noteikt jaunu termiņu sprieduma izpildei. Naudas soda samaksa neatbrīvo parādnieku no sprieduma izpildes.

Tādējādi, ja *M.P.* nepilda Latgales apgabaltiesas spriedumā paredzētās darbības, strīds risināms civiltiesiskā kārtībā.

[11.3] Saskaņā ar Civillikuma 1155.pantu ceļa servitūts ir servitūts, kuram pastāv sevišķi noteikumi. Ja nodibinot ceļa servitūtu nav noteikts ceļa platums, tad kājceļam jābūt vienu metru platam, bet braucamajam ceļam – vismaz četrus ar pusi metrus platam.

Rēzeknes pilsētas apbūves noteikumu 5.3.punkts nosaka īpašas prasības tikai piebraucamajam ceļam pie autostāvvietām un garāžām. Savukārt, Latvijas būvnormatīvs LBN 100 „Teritoriālplānošana. Pilsētu un pagastu apbūve" noteic piebrauktuves jēdzienu, nosakot minimālos piebrauktuves platumus.

Tādējādi, obligāta prasība ierīkot servitūta ceļu līdz katrai zemes un ēku īpašumā sastāvā ietilpstošajai ēkai neizriet ne no Civillikuma, ne citiem normatīvajiem aktiem.

Saskaņā ar zemesgrāmatas ierakstiem ceļa servitūts noteikts 2,7 metri, kas tiesas ieskatā nevar būt braucamais ceļš saskaņā ar Civillikuma 1158.pantu. Kā izriet no Latgales apgabaltiesas 2007.gada 11.maija sprieduma lietā C26120904, ceļa servitūts pēc kopīpašuma reālās sadales ir palicis trešās personas īpašumā.

Tādējādi, ceļa servitūts, kas apgrūtināja zemes gabalu N.Rancāna ielā 30A, nevar ietekmēt pieteicējas īpašuma tiesības.

Sākotnējā *M.P.* projektā attālums no mājas daļas līdz zemes gabala robežai bija paredzēts 3 metri (lietas 35.lapa). Vienlaikus projektā ēkas daļas kopējais gabarītizmērs paredzēts 6,7 metri (lietas 70.lapa). Tādējādi, pārkāpums bija neizbēgams, ko varēja izraisīt neprecīzais topogrāfiskais materiāls vai projektētāja matemātiska kļūda, kas nav uzskatāma par būvētāja ļaunprātību.

Latvijas būvnormatīvas LBN-209 „Instrukcija ģimenes māju un zemnieku sētu projektēšanai" pieļauj apbūvi tuvāk par 3 metriem no zemes gabala robežas tikai pēc rakstiskas saskaņošanas ar blakus zemes gabala īpašnieku.

Blakus zemes gabala Rēzeknē, N.Rancāna ielā 30, lietotāji ir devuši piekrišanu mājas daļas izvietošanai tuvāk par 3 metriem (lietas 154.lapa).

Tā kā zemesgabals Rēzeknē, N.Rancāna ielā 30, robežojas ar ielu, secināms, ka tam nav nepieciešams ceļa servitūts.

Tādējādi, tiesa secina , ka minētā atkāpe no būvprojekta vērtējama kā nebūtiska.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka atkāpjoties no sākotnējā būvprojekta, trešās personas veiktās būvniecības sekas nav ietekmējušas pieteicējas īpašuma tiesības. Līdz ar to, Rēzeknes pilsētas domes lēmums atļaut trešajai personai turpināt būvdarbus ir pamatots. Proti, izvērtējot būvinspektoru atzinumus, Rēzeknes pilsētas dome pamatoti secināja, ka

nav nepieciešams pieņemt lēmumu par būves nojaukšanu vai tās atjaunošanu sākotnējā stāvoklī.

Tā kā pieteicējas īpašuma tiesības nav aizskartas, viņai nav tiesību prasīt uzlikt pienākumu Rēzeknes pilsētas domei pieņemt lēmumu par *M.P.* dzīvojamās mājas daļas nojaukšanu un atjaunošanu tādā stāvoklī, kāds bija pirms rekonstrukcijas.

[12] Ņemot vērā šajā spriedumā minēto, pārsūdzētais lēmums ir tiesisks, bet pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Noraidīt *M.M.* pieteikumu par Rēzeknes pilsētas domes 2006.gada 11.augustas lēmuma Nr.1.2-59/141 atcelšanu un jauna administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese /paraksts/ D.Suipe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ D. Suipe
Rīgā, 2008.gada 5.decembrī